

### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu, kterým byla zamítnuta tato žaloba účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“), kterou se domáhala zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 23. července 2009, kterým byla zamítnuta její žádost o zápis obrazové ochranné známky, která se skládá z horizontální kombinace šedé a červené barvy.

Navrhovatelka vychází ve svém kasačním opravném prostředku, který je založen na čtyřech důvodech, z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009.

Zprvce Tribunál při přezkumu rozlišovací způsobilosti vycházel z jiného označení než z přihlášené ochranné známky. Tribunál nepřezkoumal označení ve svém celku, nýbrž pouze vycházel z nahodilé kombinace světle šedé a zářivé červené barvy. Zvláštnosti barevné systematiky nebyly v projednávaném případě zohledněny, ačkoli konkrétní zařazení těchto barev v dotčené ochranné známce je součástí přihlášky ochranné známky a upřesňuje označení.

Zadruhé Tribunál během přezkumu rozlišovací způsobilosti nezohlednil, pro jaké konkrétní služby je ochranná známka přihlašována, a přezkoumal způsobilost ochrany s ohledem na zcela odlišné výrobky. Údajně chybějící rozlišovací způsobilost ochranné známky byla v rozsudku vyvozena ze skutečnosti, že některé předměty, resp. výrobky jsou obvykle složeny z dotčených barev (části lokomotiv a rozvaděčů na železničních tratích, dopravní značky, závory a dopravní označení železniční dopravy, jakož i vlaky a hrany nástupiště). Pro tyto výrobky však není dotčená ochranná známka přihlášená. Tribunál nepředložil odůvodnění, proč příslušná způsobilost ochrany dotčené ochranné známky pro některé výrobky z odvětví dopravy nebo železniční dopravy má odůvodnit rovněž způsobilost ochrany pro ochrannou známku, která je v tomto případě přihlášená pro služby.

Zatřetí Tribunál při přezkumu rozlišovací způsobilosti ochranné známky vycházel z nesprávných právních základů, když současně posoudil rozlišovací způsobilost ochranných známek pro výrobky a ochranných známek pro služby. Tribunál nezohlednil, že různé skupiny označení nejsou veřejností nezbytně vnímány stejným způsobem. Zatímco spotřebitel pravděpodobně není zvyklý na to, aby z barvy výrobku nebo jeho obalu bez grafických či slovních prvků vyvodil původ výrobku, jelikož výrobek či obal jsou zpravidla barevné, je situace u služeb zcela odlišná. Jelikož služby jsou svou povahou bezbarvé, je vnímání spotřebitele barev u služeb zcela jiné než vnímání barev pro výrobky. Při posouzení rozlišovací způsobilosti barev se tedy musí rozlišovat mezi výrobky a službami.

Začtvrté Tribunál při posouzení rozlišovací způsobilosti konkrétní ochranné známky zkreslil rozhodné skutečnosti a

svůj rozsudek dostatečně neodůvodnil. Tribunál bez jakéhokoli odůvodnění rozhodl, že horizontální barevné pruhy jsou obvykle využívány jako dekorační prvky. V tomto ohledu nezohlednil, že v projednávaném případě se jedná o posouzení rozlišovací způsobilosti konkrétní barevné ochranné známky, a nikoli o pruhy železničních vagónů obecně. Tribunál rovněž nezohlednil, že dotčená ochranná známka byla přihlášená nikoli pro železniční vagóny, avšak pro služby zařazené do třídy 39. Konečně navrhovatelka podrobně uvedla, že barevné prvky v oblasti železniční dopravy nejsou chápány jako dekorační prvky, avšak jako údaje o původu. Tyto argumenty navrhovatelky Tribunál nepřezkoumal.

### Žaloba podaná dne 15. února 2011 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-65/11)

(2011/C 130/19)

Jednací jazyk: nizozemština

#### Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalovaný: Nizozemské království

#### Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Nizozemské království tím, že nekonzultovalo Poradní výbor pro daň z přidané hodnoty a připouští, aby osoby, které nejsou povinné k dani mohly přistoupit k daňové jednotce, jak vyplývá z rozhodnutí ze dne 18. února 1991 č. VB91/347, porušilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty;

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

#### Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2006/112/ES<sup>(1)</sup> se „osobou povinnou k dani“ rozumí jakákoliv osoba, která na jakémkoli místě vykonává samostatně ekonomickou činnost, a to bez ohledu na účel nebo výsledky této činnosti. Článek 11 směrnice o dani z přidané hodnoty stanoví, že každý členský stát může po konzultaci s Poradním výborem pro daň z přidané hodnoty (dále jen „výbor pro DPH“) považovat za jedinou osobu povinnou k dani osoby, které jsou usazeny na území tohoto členského státu a které jsou sice právně nezávislé, avšak navzájem jsou úzce propojeny finančními, hospodářskými a organizačními vazbami.

Podle názoru Komise Nizozemsko tím, že připouští, aby osoby, které nejsou povinné k dani přistoupily k daňové jednotce, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 9 a 11 směrnice 2006/112/ES. Kromě toho Nizozemsko porušilo směrnici 2006/112/ES tím, že nekonzultovalo výbor pro DPH.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. L 347, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 16. února 2011 DTL Corporación, S.L. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 15. prosince 2010 ve věci T-188/10, DTL Corporación, S.L. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)**

(Věc C-67/11 P)

(2011/C 130/20)

Jednací jazyk: španělština

#### Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): DTL Corporación, SL (zástupce: A. Zuazo Araluze, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

#### Návrhová žádání navrhovatelky

— zrušit rozsudek vydaný dne 15. prosince 2010 Tribunálem ve věci T-188/10;

— přijmout návrhová žádání předložená v prvním stupni:

- 1) zrušit rozhodnutí vydané dne 17. února 2010 druhým odvolacím senátem OHIM ve věci R 767/2009-2;
- 2) nahradit jej jiným rozhodnutím, které zamítne námitky včas předložené společností GESTION DE RECURSOS Y SOLUCIONES EMPRESARIALES S.L. proti obrazové ochranné známce Společenství č. 515 33 25 „SOLARIA“ a umožní zápis uvedené ochranné známky Společenství pro všechny dotčené služby ve třídách 37 a 42;
- 3) uložit OHIM a dalším účastníkům řízení namítajícím proti tomuto kasačnímu opravnému prostředku náhradu nákladů tohoto řízení.

#### Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Vady řízení před Tribunálem, které poškozují zájmy žalobkyně (návrh na přerušení řízení na základě čl. 77 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu zůstal bez povšimnutí) (článek 58 statutu Soudního dvora Evropské unie);
- 2) nesprávné použití práva Unie Tribunálem (rozsudek je v rozporu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES)

č. 40/94 — nyní nařízení Rady (ES) č. 207/2009 — o ochranné známce Společenství, jelikož Tribunál výslovně uvedl, že

- a) slovní prvek ochranné známky Společenství, která je předmětem sporu, je dominantní v rámci této ochranné známky,
- b) slovní prvek ochranné známky Společenství, která je předmětem sporu, není dominantní v rámci této ochranné známky; jedná se o rozpor, který má rozhodný vliv na posouzení nebezpečí záměny (článek 58 statutu Soudního dvora Evropské unie).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 18. února 2011 — Spolková republika Německo v. Y**

(Věc C-71/11)

(2011/C 130/21)

Jednací jazyk: němčina

#### Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

#### Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaný: Y

Vedlejší účastníci řízení: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (zástupce hájící zájmy Spolkové republiky Německo u Spolkového správního soudu); Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový zmocněnec pro azylové záležitosti u Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky)

#### Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/83/ES (<sup>1</sup>) vykládán v tom smyslu, že ne každý zásah do svobody náboženského vyznání, který je v rozporu s článkem 9 EÚLP, představuje akt pronásledování ve smyslu uvedené směrnice, nýbrž vážné porušení svobody náboženského vyznání jako základního lidského práva je dáno pouze tehdy, pokud je zasažena samotná podstata této svobody?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

- a) Omezuje se podstata svobody náboženského vyznání na vyznávání víry a na duchovní činnost v rámci vlastní domácnosti a v rámci sousedských vztahů, nebo může akt pronásledování ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/83/ES spočívat také v tom, že v zemi původu vede projevení víry na veřejnosti k ohrožení zdraví, života nebo osobní svobody a žadatel je proto nucen se ho vzdát?